

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce: L. Č.**, proti **žalovanému: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2006, č. j. FŘ-10374/11/06, ve věci daní z příjmů fyzických osob, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2008, č. j. 7 Ca 55/2007 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 20. 12. 2006, č. j. FŘ- 10374/11/06. Předmětným rozhodnutím bylo změněno odvoláním napadené rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu – Jižní Město ze dne 30. 6. 2005, č. j. 95092/05/011911/4092, dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období rok 2000 ve výši 167 596 Kč, a to tak, že daná částka byla snížena na částku 166 380 Kč.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že napadený rozsudek městského soudu byl stěžovateli doručen fikcí ve smyslu ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dne 18. 8. 2008.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a odst. 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese svého pobytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložená písemnost vyzvednuta

do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud z doručenky založené pod č. l. 38 soudního spisu ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti stěžovateli byl učiněn ve středu 6. 8. 2008 a vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení zastížen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. V souladu s ustanovením § 40 odst. 3, větou první, s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu (v daném případě připadl na sobotu 16. 8. 2008), neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, tedy v tomto případě poslední den lhůty, který je možno považovat za doručení, připadl na pondělí 18. 8. 2008. Pro úplnost je třeba dodat, že stěžovateli byla písemnost vydána dne 20. 8. 2008, což stvrdil svým podpisem. Fikce doručení však nastala již dne 18. 8. 2008 uplynutím desetidenní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se stěžovatel o tomto uložení nedozvěděl.

Součástí napadeného rozsudku bylo i řádné poučení o možnosti stěžovatele podat proti tomuto rozsudku kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení písemného vyhotovení rozsudku, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím městského soudu.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě bylo ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 18. 8. 2008. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 1. 9. 2008. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Kasační stížnost však byla předána osobně stěžovatelem na podatelnu Městského soudu v Praze až dne 3. 9. 2008.

Podle poslední věty ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku městského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

K zastoupení stěžovatele zástupcem Mgr. O. S., zaměstnancem stěžovatele, Nejvyšší správní soud konstatuje, že z plné moci přiložené ke kasační stížnosti nevyplývá, zda uvedený zástupce splňuje podmínky stanovené ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s., kdy *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie*, avšak vzhledem ke skutečnosti, že Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro opožděnost odmítá, neověřoval již z důvodů procesní ekonomie, zda Mgr. O. S. tyto podmínky splňuje či nikoliv.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu